

KÜÇÜK CÜCELER

Bir grup iyi ve çalışkan cüce, uzak bir kentin bir köşesinde bulunan eski ve terk edilmiş bir evde yaşıyordu.

Kent sakinleri, ihtiyaç duydukları şeyleri hazırlamak için gün boyu harıl harıl çalışıyorlardı.

Karanlık çöküp kentliler o günkü işin yorgunluğunu üzerlerinden atmak için uyudukları zaman iyi yürekli cüceler yerlerinden çıkıyor, görevlerini ve çalışmalarını tamamlamada kent sakinlerine yardım ediyorlardı.

Cüceler, aşırı yorgunluktan fırının yanı başında uyuyakalan fırıncıya yardım etmek için şehrin fırınına gidiyorlardı. Fırıncı için hamuru hazırlıyor, yoğuruyor, sonra da ekmek şeklinde fırına atıyorlardı.

Bundan sonra cüceler, yine aşırı yorgunluktan uyuyakalan sütçünün evine gidiyorlardı. Ertesi sabah dağitsın diye boş şişeleri sütle dolduruyorlardı.

Cüceler, yine aşırı yorgunluktan uyuyakalan kumaş satıcısının evine de gidiyorlardı. Kumaşları türüne göre düzenliyor, kumaşçının kolayca taşıyıp pazarda satması için bunları üst üste diziyorlardı.

Daha da önemlisi, cüceler şehrin tüm evlerine giriyorlardı. İşlerini bitirmeden aşırı yorgunluktan uyuyan annelere ve ev hanımlarına yardım ediyorlardı. Alelacele çamaşırları yıkıyorlar, bulaşıkları temizliyorlar... Ve daha bir sürü iş...

Sonra cüceler, yine aşırı yorgunluktan uyuyakalmış olan kentin terzisine gidiyorlar, henüz bitirmediği ve ertesi gün teslim edilmesi gereken elbiseleri dikmede kendisine yardım ediyorlardı.

Bu iş terzinin karısının canını sıkıyordu. Çünkü kötü karakterli cadı bir kadındı. Cücelerin geç saatte evinde bulunması hoşuna gitmiyordu. Onların evde olması endişeli uyumasına yol açıyordu. Üstelik bu durumun, kocasını daha da tembel yaptığını düşünüyordu. Bundan dolayı cüceleri evden kovmaya karar verdi. Bir gece terzinin karısı cücelerin gelişini beklemek üzere uyumadı. Cüceler eve girdiklerinde terzinin karısı onları süpürgesinin darbeleriyle karşıladı.

Cüceler çok üzüldü. O günden beri terzinin evine bir daha girmediler.